

Šiandien Vilniaus universitete vyko jau tradicija tapusi Atminties diplomų teikimo ceremonija. Čia atminties diplomais pagerbti nuo totalitarinių režimų nukentėję ir 1941 - 1952 metais iš universiteto pašalinti VU bendruomenės nariai. Tarp tokių nukentėjusių yra ir KGB kalėjimuose kalėjęs, sovietinę spaudą patyręs Panevėžio dailės patriarchas, miesto garbės pilietis, dailininkas ir pedagogas Kazys Naruševičius. Šį garbingą apdovanojimą atsiėmė K. Naruševičiaus anūkas.

Prieš šešerius metus įsteigtas Vilniaus universiteto Atminties diplomai yra universiteto istorijoje buvusių klaidų pripažinimo simbolis, pagarbos neteisybę patyrusiems buvusiems bendruomenės nariams ženklas. Šis diplomai ir vieša jų teikimo ceremonija yra istoriniu tyrimu paremtos iniciatyvos „Grįžtanti atmintis“ dalis.

Kazys Naruševičius (1920-2004) gimė Dūdonių kaime, Panevėžio apskrityje. Nuo septynerių metų lankė Rėklių pradžios mokyklą. 1938-1940 m. mokėsi Panevėžio valstybinėje berniukų gimnazijoje ir sėkmingai ją baigė. 1940-1945 m. Vilniaus dailės institute studijavo tapybą, Vilniaus universitete - lietuvių kalbą ir literatūrą bei meno istoriją. Po karo menininko mokslus nutraukė sovietų represija - valdžiai nepatiko išsiskiriantis, talentingas, valdžiai nepaklūstantis žmogus, todėl metus kalėjo KGB kalėjimuose, taip K. Naruševičiui buvo nutraukta galimybė tęsti studijas.

Grįžęs į laisvę, tapytojo diplomą K. Naruševičius gavo tik 1970 m. 1950-1968 m. dirbo dailės mokytoju, 1967-1990 m. dėstė tapybą Panevėžio dailės mokykloje. K. Naruševičius buvo ne tik menininkas, bet ir mokytojas bei visuomenininkas. Įkūrė ir kurį laiką vadovavo Lietuvos dailininkų sąjungos Panevėžio sekcijai. Lietuvoje ir užsienyje veikusiose parodose K. Naruševičius dalyvavo nuo pat 1962 metų. Vėliau menininko sveikata ėmė silpti, tačiau menininkas ir tada nesiskyrė su teptuku. 1996 m. meno srityje jam suteiktas nusipelnusio panevėžiečio vardas, o 1999 m. jis tapo Panevėžio miesto garbės piliečiu.

